

سورة الممتحنة

60. സൂറതുൽ മുതഹിനം

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 13 - വിഭാഗം (റുകുള്) 2

[ഈ സൂറത്തിന് 'മുതഹിനം' എന്നും 'ഇംതിഹാൻ' എന്നും പേരുകളുണ്ട്. പേരുകൾക്കൊപ്പമായ കാരണം 10 -ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.]

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, എന്റെ ശത്രുവും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവുമായ വരോട് സ്നേഹബന്ധം കാട്ടിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവരെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്;- നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുള്ള സത്യത്തിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണെന്നിരിക്കെ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

عَدُوِّي وَعَدُوِّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ

إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا

جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ, റസൂലിനെയും, നിങ്ങളെയും അവർ (നാട്ടിൽനിന്ന്) പുറത്താക്കുന്നു. നിങ്ങൾ, എന്റെ മാർഗത്തിൽ (ധർമ) സമരം ചെയ്യുന്നതിനും, എന്റെ പ്രീതി തേടുന്നതിനും പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണെങ്കിൽ (അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്).

تُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي

وَأَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِي

നിങ്ങൾ അവരോട് സ്നേഹബന്ധം രഹസ്യമായി നടത്തുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചതും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് (എന്നിട്ടും)! നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ തീർച്ചയായും അവൻ നേരായ മാർഗ്ഗം (തെറ്റി) പിഴച്ചുപോയി.

تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ

بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿60﴾

﴿60﴾ عَدُوِّي لَا تَتَّخِذُوا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا ﴿1﴾ എന്റെ ശത്രുവെ ംഠുവെക്കരുത് എന്റെ ശത്രുവായും മിത്രങ്ങളും, ബന്ധുക്കൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊണ്ട് അവരോട്, അവരിലേക്ക് സ്നേഹബന്ധം, താൽപര്യം അവർ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കെ നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയതിൽ യഥാർത്ഥമായിട്ട്, സത്യത്തിൽനിന്ന് അവർ പുറത്താക്കുന്നു, ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടുപോകരുത് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിൽ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) സമരത്തിന് എന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തേടുന്ന (അന്വേഷിക്കുന്ന)തിനും എന്റെ പ്രീതി, പൊരുത്തം നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നു അവരോടും, അവരിലേക്ക് സ്നേഹബന്ധത്തെ ഞാൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് നിങ്ങൾ മറച്ചു (ഒളിച്ചു) വെച്ചതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതിനെയും ആരെങ്കിലും (വല്ലവനും) അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു, തെറ്റി നേരായ വഴി, ശരിയായ മാർഗ്ഗം

ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യവും, ഇത് അവതരിപ്പിച്ച സന്ദർഭവും ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം. അതിന്റെ സമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

നബി ﷺ മക്കാവിജയ യാത്രക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഹാതിബ് (حاطب بن أبي بلتعبة -رض) എന്നുപേരുള്ള ഒരു സ്വഹാബി മക്കയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒരു സ്ത്രീവശം ഒരു സ്വകാര്യകത്ത് ക്വറൈശികൾക്ക് കൊടുത്ത

ച്ചു. റസൂൽ ﷺ അങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ട്, സൂക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. നബി ﷺ ഇത് വഹ് വാക്ക് മൂലം അറിവായി. തിരുമേനി വേഗം, അലി (റ) മുതലായ ചിലരെ വിളിച്ചു ആ സ്ത്രീ ഖാഖ് (روضه خا) എന്ന തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, സ്ത്രീയുടെ പക്കൽനിന്ന് ആ എഴുത്തുവാങ്ങി വരണമെന്നും കൽപിച്ചു. അവൾ ആദ്യം കത്ത് നിഷേധിച്ചുവെങ്കിലും, അലി (റ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ തന്റെ മുടിക്കെട്ടിൽനിന്ന് കത്തെടുത്തുകൊടുത്തു. കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ നബി ﷺ ഹാതിബ് (റ)നെ വിളിച്ചു കാരണം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: റസൂലേ, ഞാൻ ഇസ്ലാമിൽ വന്നശേഷം അവിശ്വാസിയായിട്ടില്ല; അവിടുത്തെ ഗുണകാംക്ഷിയായതിനുശേഷം അവിടുത്തെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുമില്ല; ക്വറൈശികളെ വിട്ടുപോന്നശേഷം അവരെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ ക്വറൈശികളിൽപ്പെട്ടവനല്ലെങ്കിലും അവരുമായി കെട്ടുപാടുള്ളവനാണ്. തിരുമേനിയുടെ കൂടെയുള്ള എല്ലാ മുഹാജിറുകൾക്കും തന്നെ (നാം അവിടെച്ചെന്ന് ക്വറൈശികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന പക്ഷം) അവരുടെ വകയായി അവിടെയുള്ള കുടുംബങ്ങളെയും സ്വത്തുക്കളെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ബന്ധുക്കൾ അവർക്ക് അവിടെയുണ്ട്. (എനിക്ക് അതില്ല.) എനിക്ക് ക്വറൈശികളുമായി കുടുംബബന്ധമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവർ (അവിടെയുള്ള) എന്റെ കുടുംബത്തെ കാക്കുമാറ് ഒരു സഹായ ഹസ്തം അവർക്ക് നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അത്രമാത്രം. അല്ലാതെ, അവിശ്വാസമോ, ഇസ്ലാമിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനമോ നിമിത്തം ചെയ്തതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒഴികഴിവ് നബി ﷺ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉമർ(റ) പറഞ്ഞു: 'റസൂലേ, എന്നെ വിട്ടേക്കൂ ഈ കപടവിശ്വാസിയുടെ കഴുത്ത് ഞാൻ വെട്ടിക്കളയാം.' തിരുമേനി: അദ്ദേഹം ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളാണ്. താങ്കൾക്ക് എന്തറിയാം, ബദറിൽ സംബന്ധിച്ചവരോട് ഒരു പക്ഷേ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കാം; നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത് ചെയ്തേക്കുക: ഞാൻ പൊറുക്കും എന്ന്! ഇതാണ് സംഭവം. നബി ﷺ ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉമർ(റ) കണ്ണുനീരൊഴുക്കി എന്നും, ഈ ആയത്ത് ഈ വിഷയത്തിലാണ് അവതരിച്ചതെന്നും ബുഖാരിയുടെ ചില രിവായത്തുകളിലുണ്ട്.

ദുരുദ്ദേശംകൊണ്ടോ വഞ്ചനനിമിത്തമോ അല്ല ഹാതിബ് (റ) ഇത് ചെയ്തെന്നും, തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചതാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു മുഹാജിറും ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുമാണ്. മനുഷ്യസഹജമായ ദൗർബ്ബല്യം പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മനുഷ്യരിലെല്ലാം അനുഭവപ്പെട്ടേക്കും. അങ്ങനെ ഒരു അബദ്ധം പിണഞ്ഞുപോയെങ്കിലും, പിന്നീടദ്ദേഹം നബി ﷺ യോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്ക മനഃസ്ഥിതി തികച്ചും വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തെറ്റ് ലഘൂകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുതിർന്നില്ല. ഇത് സ്വഹാബികളുടെ മാതൃകാപരമായ ഒരു സ്വഭാവമത്രെ.

ഈ വചനം അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതിലട

ങ്ങിയ കാര്യം എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ നിലക്കാണ്, ശത്രുക്കളുമായി മുസ്‌ലിംകൾ സ്നേഹബന്ധവും, സ്വകാര്യകൃത്യകളും സ്ഥാപിക്കുന്നത് വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നും, മേലിൽ ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്താൽ അവർ ദുർമാർഗിയാണ് എന്നും അല്ലാഹു ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും. ഈ നിരോധത്തിന് അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ച കാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഓരോന്നും അതിന് മതിയായ കാരണമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

﴿2﴾ നിങ്ങളെ അവർക്ക് പിടികിട്ടുന്നപക്ഷം, അവർ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുക്കളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെനേരെ തിന്മയുമായി അവർ അവരുടെ കൈകളും നാവുകളും നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنْ يَتَّقِفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

﴿2﴾ അവർക്ക് നിങ്ങളെ പിടികിട്ടിയാൽ, നിങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയാൽ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ആയിത്തീരും. ശത്രുക്കൾ ആയിത്തീരും. അവർ നീട്ടുകയും (വിരുത്തുകയും) ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ നേരെ, നിങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ കൈകളെ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. മോഹിച്ചു, കൊതിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്

കയും നാവു നീട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ദേഹോപദ്രവവും അക്രമവും നടത്തുകയും, ചീത്തയും ശകാരവും പൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാകുന്നു.

﴿3﴾ നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, കിയാമത്ത്നാളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ലതെന്നെ. അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ (തീരുമാനമെടുത്തു) വേർപിരിക്കുന്നതാണ്.

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ

അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

﴿4﴾ ഇബ്റാഹീമിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ ഒരു മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; (അതെ) അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي

إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا

لِقَوْمِهِمْ

‘നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നിങ്ങളിൽനിന്നും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽനിന്നും (ബന്ധമറ്റ്) ഒഴിവായ വരാകുന്നു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു [നിഷേധി]ച്ചിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഏകൻ എന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും -എക്കാലത്തും- ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു’.

إِنَّا بُرَاءُ أَوْلِيَانَا مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن

دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا

حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ

(പക്ഷേ) ഇബ്റാഹീം തന്റെ പിതാവിനോട് ‘നിശ്ചയമായും, ഞാൻ താങ്കൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടും; അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് താങ്കൾക്ക് യാതൊന്നുംതന്നെ (ചെയ്യാൻ) ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല’ എന്ന് പറഞ്ഞതൊഴികെ [ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കു മാതൃകയില്ല].

إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ

لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن

شَيْءٍ

(അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു:) ‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിന്റെമേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചു; നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ ഞങ്ങൾ (വിനയപ്പെട്ടു) മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് തിരിച്ചെത്തലും.

رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٥﴾

﴿5﴾ 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, അവിശ്വസിച്ചതായ ആളുകൾക്ക് ഞങ്ങളെ നീ ഒരു പരീക്ഷണ (പാത്ര)മാക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ- ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി'.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ

﴿3﴾ نِنങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ല തന്നെ أَرْحَامُكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ത (കുടുംബ)ബന്ധങ്ങൾ وَلَا أَوْلَادُكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഇല്ല الْقَيْمَةِ യുഗ് ക്കിയാമത്തുനാളിൽ يَفْصَلُ അവൻ പിരിക്കും, തീരുമാനമെടുക്കും يَبْتَلِيكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَاللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ് ﴿4﴾ كَذَّ كَأَنَّ لَكُمْ നീങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട് أَسْوَةٌ മാതൃക Hല്ലതായ إِذْ قَالُوا إِنَّا بُرَّاءُؤُا നിശ്ചയമായും അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِقَوْمِهِمْ അവരുടെ ജനതയോട് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഒഴിവായവരാണ് مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയിൽനിന്നും مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ كَفَرْنَا بِكُمْ നിങ്ങളിൽ നാം അവിശ്വസിച്ചു (നിങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു) وَبَدَا بَيْنَنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടു وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ أَلْعَدَاؤُة ശത്രുത, പക അബ്ദാഷ്യാവും, അമർഷവും എക്കാലത്തും حَتَّى تُوْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ (പറഞ്ഞത്) ഒഴികെ إِبْرَاهِيمَ നിലയിൽ ഇബ്രാഹീമിന്റെ വാക്കു (പറഞ്ഞത്) ഒഴികെ إِبْرَاهِيمَ തന്റെ പിതാവിനോട് لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പാപമോചനം തേടും وَمَا أَمْلِكُ لَكَ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്ക് കഴിവില്ല) مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് مِنْ شَيْءٍ യാതൊന്നും തന്നെ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ عَلَيَّكَ تَوَكَّلْنَا നിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചു وَإِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് തന്നെ أَبْتَلْنَا ഞങ്ങൾ മനസ്സുമാടങ്ങി, വിനയപ്പെട്ടു وَإِلَيْكَ നിങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം ﴿5﴾ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണപാത്രം) لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് لَأَغْفِرَ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ

തൗഹീദിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായ ആളുകളുമായി നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കൂട്ടുകെട്ടും സ്നേഹബന്ധവും പാടില്ലെന്നുള്ളതിന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുടെയും ചര്യയിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല മാതൃകയുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളോടും ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത കാലത്തോളം നാം തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളാണെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളോട് തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കാര്യം അവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും, ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷക്കും പാപമോചനത്തിനുംവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അഥവാ, ശത്രുക്കളുമായി വല്ല വേഴ്ചയും സ്ഥാപിക്കുവാനോ, അവർക്ക് വഴങ്ങുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ, അവർ സധീരം ഉറച്ചുനിന്നു അതുപോലെയാണ് നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടത്. പക്ഷേ, ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിശ്വാസിയായ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയുണ്ടായി. അതിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

പിതാക്കളോട് മക്കൾക്ക് സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്ന വാൽസല്യവും, സ്വന്തം പിതാവ് നന്നായിത്തീരുവാനുള്ള മോഹവും നിമിത്തമായിരിക്കും ഇബ്റാഹീം (അ) പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടാമെന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എങ്കിലും അത് മാതൃകയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ഇബ്റാഹീം (അ) അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കാരണമെന്താണെന്നും സൂ: തൗബ: 113,114 ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ‘അടുത്ത കുടുംബങ്ങളായിരുന്നാലും, അവർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം മുശ്റിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ പ്രവാചകനോ വിശ്വസിച്ചവർക്കോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇബ്റാഹീം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയത്, അയാളോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി’.(التوبة: 113 ، 114).

നബിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാൾ നരകക്കാരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന വസ്തുത വഹ്യ് മൂലം അറിയുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നബിമാരല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബിമാർ മുഖേന വിവരം കിട്ടാതെ ഇത് സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും, ഒരാൾ ശിർക്കിലും, കുഫ്റിലും (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും) ആണ് മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും അത് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അഥവാ അപ്പോഴേ അത് ഉറപ്പിക്കാവൂ. ഏത് അക്രമിയും, ഏത് പാപിയും മരണത്തിന് മുൻപ് പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ അല്ലാഹു മാപ്പുചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും മാർഗത്തിലൂടെ, ശിർക്കിന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും ആളെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ആൾക്ക് വേണ്ടിയും പാപമോചനത്തിനും

രക്ഷക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ ക്വർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അപ്പോൾ- ഇന്നത്തെ പുരോഗമനാശയക്കാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ചില ആളുകൾ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ- സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്ത ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവരുടെ ശാന്തിക്കും മോക്ഷത്തിനും വേണ്ടി മുസ്ലിംകൾ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതും, അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതും അനിസ്ലാമികമായ ദുരാചാരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും അനുയായികളുടെയും മാതൃകയെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿6﴾ തീർച്ചയായും അവരിൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ടായിരുന്നു; അതായത്, അല്ലാഹുവിനെയും, അന്ത്യനാളിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക്. ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു കളയുന്നപക്ഷം അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവൻ.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهَا أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ ﴿٦﴾

﴿6﴾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്നു നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽ **أُسْوَةٌ** മാതൃക, **تُسَبِّحُ** നല്ലതായ **لِمَن** യാതൊരുവൻ **كَانَ يَرْجُوا** അഭിലഷിക്കുന്ന, പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്ന **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിനെ **وَالْيَوْمَ الْآخِرَ** അന്ത്യനാളിനെയും **وَمَن يَتَوَلَّ** ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതായാൽ **إِنَّ اللَّهَ** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **هُوَ الْغَنِيُّ** അവനത്രെ ധന്യൻ, അവൻ അനാശ്രയനത്രെ **الْحَمِيدُ** സ്തുത്യർഹനായ

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഭയവും, അന്നത്തെ ദിവസം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും രക്ഷയും ലഭിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും ഉള്ളവർ മാത്രമേ പ്രസ്തുതമാതൃക സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് അവർക്കുതന്നെയാണ് അനുഭവപ്പെടുക എന്ന് സാരം. ഈ വചനങ്ങൾ സ്വഹാബികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നുവെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണം കാണുക: അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ മകൾ അസ്മാഉദ്ദീൻ (റ)ന്റെ വീട്ടിൽ അവരുടെ മാതാവ്- മാതാവ് അന്ന് വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല- അവർക്ക് ചില സമ്മാനങ്ങളുമായി വന്നപ്പോൾ അവർ മാതാവിനെ

സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. മാതാവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നബി ﷺ ഉപദേശിച്ചതിനുശേഷമേ അവർ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. (അ; ബു; മു.) ഹുദൈബിയ്ക്ക് സന്ധി നിലവിലുള്ള കാലത്തായിരുന്നു അത്. ശത്രുക്കളുമായുള്ള ഈ സംഘർഷാവസ്ഥ അധികകാലം നിലനിൽക്കയില്ലെന്നും, താമസിയാതെ അതിനെപ്പറ്റി പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

﴿7﴾ നിങ്ങൾക്കും, അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ചവർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു സ്നേഹബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനാണ്; അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ

الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً ۗ وَاللَّهُ

قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

﴿7﴾ അല്ലാഹു ആയേക്കാം ഉണ്ടാക്കുക, ആക്കുവാൻ **بَيْنَكُمْ** നിങ്ങൾക്കിടയിൽ **وَالَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ** യാതൊരു കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ **مَوْدَّةً** അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ച **مَوْدَّةً** സ്നേഹബന്ധം **وَاللَّهُ قَدِيرٌ** അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനാണ് **وَاللَّهُ غَفُورٌ** അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് **رَحِيمٌ** കരുണാനിധിയാണ്.

‘ഉണ്ടായേക്കാം’ എന്ന് അല്ലാഹു ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽപിന്നെ അത് ഉണ്ടാകുമെന്നതിൽ സംശയിക്കാനില്ലല്ലോ. അതാ, മക്കാവിജയത്തോടെ അക്കാര്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ക്വറൈശികൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അറബികളാകമാനം തുരുതുരെ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങി അതിന്റെ പതാകയിൻകീഴിൽ അണിനിരന്നു. പഴയ വൈരങ്ങളും, പുതിയ ശത്രുതകളുമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. സാഹോദര്യം പൂർവ്വാധികം ബലപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹം ഓർക്കുവിൻ. അതായത്, നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായിരുന്ന സന്ദർഭം: എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കിച്ചേർത്തു. അങ്ങനെ അവന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളായി.’ (واذكروا نعمة الله عليكم الخ-آل عمران: 104). ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും നീ ചിലവാക്കിയിരുന്നാലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു. (لو أنفقت ما في الأرض جميعا الخ-الأنفال: 63). റസൂൽ ﷺ ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ വഴിപിഴച്ചവരായി ഞാൻ കണ്ടില്ലേ? എന്നിട്ട് എനിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്

മാർഗദർശനം നൽകി. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചവരായിരുന്നില്ലേ? എന്നിട്ട് അല്ലാഹു എന്നെ കൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഇണക്കി.

എല്ലാ അവിശ്വാസികളോടും സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തേണ്ടതുണ്ടോ? മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരോട് മുസ്‌ലിംകൾ നല്ലനിലക്ക് പെരുമാറേണ്ടതില്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ ഏതുതരം അവിശ്വാസികളോട് വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തണമെന്നാണ് പറയുന്നത്? എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മറുപടി കാണാം:-

﴿8﴾ മത(വിഷയ)ത്തിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നില്ല; (അതെ) നിങ്ങൾ അവർക്ക് നന്മ ചെയ്യുകയും, അവരോട് നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (വിരോധിക്കുന്നില്ല). നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ تُخْرِجُواكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبْرَهُمْ وَتُقْسُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

﴿9﴾ മതവിഷയ(ത്തിൽ) നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും, നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിന് പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമേ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നുള്ളൂ; (അതെ) അവരോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി കാണിക്കുന്നത് (മാത്രം).

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ

അവരോട് ആർ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

﴿8﴾ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നില്ല **عَنِ الَّذِينَ لَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ** കൂട്ടരെപ്പറ്റി **لَمْ يُقْتَلُوكُمْ** നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത **فِي الَّذِينَ** മത(കാര്യ)ത്തിൽ **مِن دَيْرِكُمْ** നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ (വീടുകളിൽ) നിന്ന് **تَبَرُّوهُمْ** അവർക്ക് നന്മ (ഗുണം) ചെയ്യുന്നതിനെ **وَتَقْسِطُوا** നീതിമുറ പാലിക്കുകയും **إِلَيْهِمْ** അവരോട് **إِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **مُحِبُّ** ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും **الْمُقْسِطِينَ** നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ **﴿9﴾** **إِنَّمَا يَهْتَكُمُ اللَّهُ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നു (ഉള്ള) **عَنِ الَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി (മാത്രം) **قَتَلُوكُمْ** നിങ്ങളോടവർ യുദ്ധം ചെയ്തു **فِي الَّذِينَ** മത(വിഷയ)ത്തിൽ **وَأَخْرَجُوكُمْ** നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു **مِن دَيْرِكُمْ** നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് **وَوَظَّهَرُوا** അവർ പിന്തുണ (സഹകരണം) നൽകുകയും ചെയ്തു **عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ** നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിന് **مَنْ تَوَلَّوهُمْ** അതായത് അവരോട് മൈത്രി കാണിക്കുന്നതിനെ **وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ** അവരോട് ആർ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ **فَأُولَٰئِكَ هُم** എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ **الظَّالِمُونَ** അക്രമികൾ

രണ്ടുവചനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇങ്ങോട്ടു അക്രമത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും മുതിരാത്ത ആരോടും- അവർ ഏത് മതക്കാരായാലും ശരി- അങ്ങോട്ട് ശത്രുത കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവരോട് നീതിമുറയനുസരിച്ചു പെരുമാറണമെന്ന് പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങോട്ട് മതവിഷയത്തിൽ ധിക്കാരത്തിനും മർദ്ദനത്തിനും വരുന്നവരോട് സ്നേഹവും മൈത്രിയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ മുസ്ലിംകൾ തുനിയുന്നത് അക്രമമാണ്, കാപട്യമാണ്, കുറ്റകരമാണ്. രണ്ട് വചനങ്ങളിലെയും അവസാന വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിലുത്തേണ്ടതാണ്.

﴿10﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകൾ നാടുവിട്ടു (അഭയാർത്ഥികളായും) കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണം. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്.

يَتَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ
 الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ
 اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ

എന്നിട്ട്, അവർ വിശ്വാസികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ അവരെ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കി വിടരുത്. ആ സ്ത്രീകൾ അവർക്ക് അനുവദനീയമല്ല; അവർ ആ സ്ത്രീകൾക്കും അനുവദനീയമാവുകയില്ല. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും വേണം.

നിങ്ങൾ ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹറുകൾ] കൊടുത്താൽ നിങ്ങളവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല. അവിശ്വാസികളുടെ സംബന്ധങ്ങളെ [വിവാഹബന്ധങ്ങളെ] നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അരുത്. നിങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു (വാങ്ങി)കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; അവർ ചിലവഴിച്ചത് അവരും ചോദിച്ചു (വാങ്ങി)കൊള്ളട്ടെ.

അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി (നിയമം) ആകുന്നു; അവൻ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധികർപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا
تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ
مَّا أَنْفَقُوا

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا
تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَّا
أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَّا أَنْفَقُوا

ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ تَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿10﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ وَءَاتَوْا حَتَّىٰ كَفَالُوا كَفَالَتِ الْكُفَّارِ أُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِمْ أَن يُضَاهُوا وَأُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِنَّ أَن يَضَاهُوهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ بِالْإِيمَانِ وَأُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِمْ أَن يُضَاهُوا وَأُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِنَّ أَن يَضَاهُوهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ بِالْإِيمَانِ وَأُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِمْ أَن يُضَاهُوا وَأُولَٰئِكَ حَلَالٌ عَلَيْهِنَّ أَن يَضَاهُوهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ مِمَّا نَفَقَتْ أُمَّهَاتُهُنَّ بِالْإِيمَانِ

അനുവദനീയം وَلَا هُمْ يَحْلُونَ അവരും അനുവദനീയമാവുകയില്ല هُنَّ അവർ (സ്ത്രീകൾ)ക്ക് وَأَتَوْهُم അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും വേണം مَا أَنْفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ചത് وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റില്ല, കുറ്റമില്ല أَنْ تَكْفُرُوا അവരെ വിവാഹം ചെയ്തൽ إِذْ آتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ أَجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫല(മഹർ- വിവാഹമൂല്യ)ങ്ങൾ وَلَا تَمْسِكُوا നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്, പിടിച്ചുവെക്കരുത് بَعْضِ سُنْبُنٍ (കെട്ടു- വിവാഹ ബന്ധ)ങ്ങളെ أَكْوَافٍ കാഫിറു (അവിശ്വാസി)കളായ സ്ത്രീകളുടെ وَسَلُّوا നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊള്ളുക مَا أَنْفَقْتُمْ നിങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചത് وَيَسْأَلُوا അവരും ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ مَا أَنْفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ചത് ذَلِكُمْ അത് اللَّهُ حُكْمٌ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണ്, നിയമമാണ് حُكْمٌ അവൻ വിധിക്കുന്നു, നിയമിക്കുന്നു يَبَيِّنُ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَاللَّهُ أَعْلَمُ സർവ്വജ്ഞനാണ് حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്

പല നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് കേവലം ദീർഘമായ ഈ വചനം. അവിശ്വാസികളിൽ സ്നേഹബന്ധത്തിനും മൈത്രിക്കും പാടില്ലാത്തവർ ആരാണെന്നും ആരോടെല്ലാമാണ് നല്ല നിലക്കും നീതിമുറയോടും പെരുമാറേണ്ടതെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന തത്വപരവും, നീതിപരവുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

സുറത്തുൽ ഫൽഹിൽ വെച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഹുദൈബിയ്യ സന്ധി നിശ്ചയ പ്രകാരം, മുശ്രിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തുനിന്ന് മുസ്ലിം പക്ഷത്തേക്ക് വരുന്നവരെ തിരിച്ചയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിബന്ധന വെച്ചിരുന്നുവല്ലോ. സന്ധി വ്യവസ്ഥകൾ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടശേഷം, മക്കയിൽ നിന്നും ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അബലരായ ചില ആളുകളെ നബി ﷺ ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു മടക്കി അയക്കുകയും വേണ്ടിവന്നു. ഇതുപോലെ, വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളും ഹിജ്റക്ക് ഒരുങ്ങിവരുകയുണ്ടായി. അവരെയും തിരിച്ചുതരണമെന്നു കുറൈശികൾ വാദിച്ചു. സന്ധിനിശ്ചയങ്ങൾ പുരുഷന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി അതിൽ ഒന്നും വ്യവസ്ഥവെച്ചിട്ടില്ലെന്നും നബി ﷺ മറുപടി കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്. ഈ വചനം നബി ﷺ യുടെ വാദം ശരിവെക്കുകയും, ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തുടർന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) അവിശ്വാസികളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു വല്ല സ്ത്രീകളും തങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകളുടെ അടുക്കൽ അഭയാർത്ഥികളായി വന്നാൽ, അവരുടെ വാദം ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാനായി അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് ധാരാളം അറിയാം. പക്ഷേ, ബാഹ്യമായ സ്ഥിരീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണല്ലോ ഇഹത്തിലെ നിയമനടപടികൾ എടുക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾക്ക് അവരുടെ നിലപാട് ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കൽപ്പനപ്രകാരം നബി ﷺ ഹുദൈബിയാ കരാറിന് ശേഷം വന്ന ആ സ്ത്രീകളെ പരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. താൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ഭർത്താവിനോടുള്ള വിദ്വേഷം കൊണ്ടല്ലെന്നും, നാടുവിട്ടു മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ലെന്നും, ഐഹിക നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടുമുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ട് മാത്രമാണെന്നും ഓരോ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും സത്യവാങ്മൂലം ലഭിച്ച ശേഷമേ അവരെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ.

(2) അങ്ങനെ, പരീക്ഷണത്തിൽനിന്ന് അവർ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന് ബോധ്യം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരെപ്പിന്നെ അവിശ്വാസികളായ ഭർത്താക്കളുടെയോ നാട്ടുകാരുടെയോ അടുക്കലേക്ക് മടക്കി അയക്കുവാൻ പാടില്ല. ഇരുകൂട്ടരും വിശ്വാസത്തിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധരായതുകൊണ്ട് എനി അവർക്ക് യോജിച്ചു പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

(3) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീകളും അവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം പാടില്ല.

(4) സ്ത്രീ മുസ്ലിമായിത്തീരുകയും, പുരുഷൻ അവിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയുമാണെങ്കിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം വേർപെടും.

(5) ഇതുപോലെത്തന്നെ, പുരുഷൻ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം സ്ത്രീ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നാലും വിവാഹബന്ധം തുടരുന്നതല്ല- ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകും.

(6) സ്ത്രീ മുസ്ലിമായത്നിമിത്തം വിവാഹബന്ധം വേർപെട്ടുപോകുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ മുസ്ലിംകൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം ഇസ്ലാമിന്റെ സ്ഥിരവും അംഗീകൃതവുമായ നിയമങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് ഇവയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക നിയമങ്ങളൊന്നും ഇസ്ലാമിൽ നിലവിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നബി ﷺ തിരുമേനി ﷺ യുടെ പുത്രി സൈനബ് (റ)നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന അബൂൽആസ് (أبو العاصم - رض)മായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തപ്പെടാതിരുന്നത്. സൈനബ് (റ) ആദ്യമേ മുസ്ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ മക്കയിൽ ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു തന്നെ താമസമായിരുന്നു. അബൂൽആസ് (റ) ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധ

നസ്ഥനായി. അദ്ദേഹത്തിന് മോചനമൂല്യം നൽകേണ്ടതിന് സൈനബ് (റ) അവരുടെ ഒരു ആഭരണം അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ആ ആഭരണം അവർക്ക് അവരുടെ മാതാവ് ഖദീജ; ബീവി (റ)യിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതായിരുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലിവ്തോന്നി. അങ്ങനെ, സ്വഹാബികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സൈനബ് (റ)യെ മദീനയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അബൂൽആസ് വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. നിശ്ചയപ്രകാരം സൈനബ് (റ) മദീനയിൽ എത്തി. പിന്നീട് അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് അബൂൽആസ് (റ) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചത്. അനന്തരം അവരുടെ പഴയ വിവാഹബന്ധം തുടരുകയും ചെയ്തു.

(7) മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം വിവാഹബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോയ സ്ത്രീകളെ മുസ്ലിംകൾ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ മഹർ -മര്യാദയനുസരിച്ച് നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന വിവാഹമൂല്യം- നൽകേണ്ടതാണ്. 'അവർ ചിലവഴിച്ചത്' (مَا أَنْفَقُوا) എന്നും 'ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലം' (أَجْرَهُنَّ) എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ വിവാഹമൂല്യമാകുന്ന 'മഹർ' എന്നാകുന്നു.

(8) മുൻവിവാഹങ്ങളിൽ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ഭർത്താക്കൾ കൊടുത്തിരുന്ന മഹർ, മുസ്ലിംകൾക്ക് അവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും, അവിശ്വാസികൾക്ക് മുസ്ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും തിരിച്ചു വാങ്ങാവുന്നതാണ്. ഈ ഇനത്തിൽ മുസ്ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന സംഖ്യക്ക് 'ഗനീമത്ത്' മുതലായ പൊതുനിധിയിൽനിന്നു ഇമാം (ഭരണനേതാവ്) പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. എന്നി അമൂസ്ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഈ ഇനത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന സംഖ്യ അവരിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാത്തപക്ഷം, അതിനുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു തുടർന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:-

﴿ 11 ﴾ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് വല്ലവരും അവിശ്വാസികളിലേക്ക് (പോയി) നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമാകുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അനന്തരനടപടി എടുക്കുകയും (അഥവാ അതിനവസരം വരുകയും) ചെയ്തുവെങ്കിൽ.

അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഭാര്യമാർ (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയോ അവർക്ക് അവർ ചിലവഴിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ ആ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكَفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ

فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ
مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿11﴾ **وَإِنْ فَاتَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി (നഷ്ടമായി) പ്പോയെങ്കിൽ **شَيْءٌ** വല്ലതും (വല്ലവരും) **مِنْ أَرْوَاجِكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് **إِلَى الْكُفَّارِ** അവിശ്വാസികളിലേക്ക് (പോയിട്ട്) **فَعَاقَبْتُمْ** എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അനന്തര നടപടി എടുത്താൽ (നിങ്ങൾക്ക് ഉഴും ലഭിച്ചാൽ) **فَأْتُوا** എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുവിൻ **الَّذِينَ** യാതൊരുവർക്കും **ذَهَبَتْ** പോയതായ **أَرْوَاجُهُمْ** അവരുടെ ഭാര്യമാർ **مَّا** യാതൊന്നുപോലെ **اللَّهِ** അവർ ചിലവഴിച്ച **وَأْتَقُوا** നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ **الَّذِي** യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ **أَتَى** നിങ്ങൾ അവനിൽ **مُؤْمِنُونَ** വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു

അതായത് മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാര്യമാരായിരുന്നവർ അമൂസ്‌ലിം പക്ഷത്തേക്ക് പോകുകയും, അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്‌റിന്റെ സംഖ്യ അവരിൽനിന്ന് കിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിനുള്ള നിവാരണം ഇതാണ്: അമൂസ്‌ലിംകളുമായി അതിന് അനന്തര നടപടി കൈകൊള്ളുവാൻ അവസരം കാണുമ്പോൾ ആ നഷ്ടസംഖ്യ ഈടാക്കിക്കൊടുക്കണം. യുദ്ധത്തിൽ ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവർക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള മഹ്‌റു വകകളിൽനിന്നോ ഇത് ഈടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗനീമത്തുകളിൽനിന്ന് ഇത് കഴിച്ചു ബാക്കിയേ ഓഹരി ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുളളൂ. ഇത് സംബന്ധമായ വിശദവിവരങ്ങൾ ഫിക്‌ഹ് (കർമ്മശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്. വിവാഹത്തിൽ മഹ്‌റിനുള്ള സ്ഥാനവും, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ ഗൗരവവും ഇസ്‌ലാമിൽ എത്രമാത്രം വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും, ഒരു മാമൂൽ, അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ ഒരു ചടങ്ങ് എന്ന് മാത്രമേ പല പണ്ഡിതന്മാർപോലും മഹ്‌റിനെപ്പറ്റി ഇന്ന് ധരിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നത് വളരെ ഖേദകരമാണ്.

﴿12﴾ ഹേ, നബിയേ, വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകൾ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്ക് ചേർക്കുകയില്ലെന്ന് 'ബൈഅത്തത്' [പ്രതിജ്ഞ] നൽകിക്കൊണ്ട് നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ,-

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
 يَبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
 بِاللَّهِ شَيْئًا
 وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ
 أَوْلَادَهُنَّ

അവർ മോഷ്ടിക്കുകയുമില്ല, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയുമില്ല, തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല,

തങ്ങളുടെ കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് (മനഃപൂർവ്വം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന യാതൊരു കള്ളവാദവും കൊണ്ടുവരികയുമില്ല,-

وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِمْ نَبَأٌ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ

ഒരു (സദാചാരപരമായ) സൽകാര്യത്തിലും നിന്നോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയുമില്ല എന്നും (ബൈഅത്ത് നൽകിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ), നീ അവരോട് 'ബൈഅത്ത്' (പ്രതിജ്ഞ) വാങ്ങിക്കൊള്ളുക; അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿12﴾ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا جَاءَكَهُنَّ فَأَمَّا مَا يَبِيحُهُنَّ فَمَا يَبِيحُهُنَّ فَمَا يَبِيحُهُنَّ... (പ്രതിജ്ഞ)നൽകിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ അവർ പക്ഷ് ചേർക്കയില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ചില യാതൊന്നിനെയും അവർ മോഷ്ടിക്കുക (കളവ് നടത്തുക)യില്ല എന്നും... തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ... തങ്ങൾ വരികയുമില്ല... കള്ളവാദവുംകൊണ്ട്, നൂണയുമായി... തങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന... തങ്ങളുടെ കൈകൾക്കിടയിൽവെച്ച്... തങ്ങളുടെ കാലുകൾക്കും... നിന്നോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കയില്ല (എന്നും) ഒരു സദാചാരത്തിലും, സൽകാര്യത്തിലും... എന്നാൽ നീ അവർക്ക് ബൈഅത്തുകൊടുക്കുക, അവരോട് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുക... അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനവും തേടുക... നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനാണ് കരുണാനിധിയാണ്

മുൻവിഷയങ്ങളുമായി ഒരു തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾതന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലും ഉള്ളത്. മക്കാവിജയത്തെത്തുടർന്ന് മക്കാനിവാസികൾ നബി ﷺ യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതായും, ഇസ്ലാമികശാസനകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളതായും

ബൈഅത്തു്(പ്രതിജ്ഞ) നടത്തുകയുണ്ടായി. (മറ്റ് ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ ബൈഅത്തു് നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.) കൂട്ടത്തിൽ, മക്കയിലെ സ്ത്രീകളും ബൈഅത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ ബൈഅത്തിനു വരുമ്പോൾ അവരിൽനിന്ന് ബൈഅത്തു് വാങ്ങേണ്ടുന്ന രൂപം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകൊടുത്തു. പെൺകുട്ടികൾ ജനിച്ച് അജീവനോടെ കൂഴിച്ചുമുട്ടുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യാ അറബികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, അന്യപുരുഷ സ്പർശനത്തിൽ ജനിച്ച് ജാരസന്താനങ്ങളെ സ്വഭർത്താക്കളുടെ സന്താനങ്ങളായും, ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ അവിഹിത കൂട്ടുകെട്ടിൽ ജനിച്ച് കുട്ടികളെ സ്ത്രീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാളുടെതായും നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നും, കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളവാദം കൊണ്ടുവരികയില്ലെന്നും (ولا يقتل أولادهم ولا يأتين الخ) അവരുടെ ബൈഅത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചുവളരുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചാണല്ലോ. ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായി അറിയാവുന്ന ഒരു പച്ചപ്പരമാർത്ഥത്തെ മറച്ചുവെച്ചാണ് ആ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതെന്നത്രെ ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

معرفة (മഅറുഫ്) എന്ന വാക്കിൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കോ മതം മുഖേനയോ നല്ല കാര്യങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം (*) ഉൾപ്പെടും. അറിയപ്പെട്ടത് എന്നാണ് വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും സദാചാരം, സൽകാര്യംഎന്നൊക്കെയാണ് ഉദ്ദേശ്യർത്ഥം. منكراً (മുൻകർ= ദുരാചാരം, ദുഷ്കാര്യം) എന്നാണ് ഇതിന്റെ എതിർപദം. ചില പ്രത്യേക ഉപാധികൾ ആദ്യം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, സൽകാര്യങ്ങളിൽപെട്ട ഏതൊന്നു കൽപിച്ചാലും അത് അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് ബൈഅത്തിന്റെ വാചകത്തിൽ ഒരു പൊതു ഉപാധികൂടി വെച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കെതിരായി ആർക്കും ഒന്നും കൽപിക്കുവാൻ അധികാരമില്ല. അങ്ങനെ കല്പിച്ചാൽ അത് അനുസരിക്കേണ്ടതുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യമായിരുന്നാലും, സൽകാര്യങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒരു കാര്യം നബിﷺയോ, ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട നേതാവോ കൽപിച്ചാൽ അത് മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഇതിൽനിന്നും മറ്റു പല തെളിവുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. വല്ലവരും മരണപ്പെടുമ്പോൾ, ജാഹിലിയ്യാത്തിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നതും, ഇന്നും ചില സമുദായങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമായ വിലാപഗോഷ്ടികളും, അനുശോചനചടങ്ങുകളും നടത്തുകയില്ലെന്നും സ്ത്രീകളുടെ ബൈഅത്തിൽ നബിﷺ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുംമഅറുഫിന്റെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതുതന്നെ.

ഒരാൾ ഒരാൾക്ക് ബൈഅത്തു് ചെയ്യുമ്പോൾ അന്യോന്യം കൈപിടിച്ചു

(*) المعروف اسم لكل فعل يعرف بالعقل والشرع حسنة والمنكر ما ينكر بهما - مفردات الراغب

കൊണ്ടാണ് അത് നടക്കാനുള്ളത്. എന്നാൽ, നബിﷺ സ്ത്രീകളുമായി ബൈഅത്ത് നടത്തിയപ്പോൾ ഓരോ സ്ത്രീയും മേൽപറഞ്ഞ നിബന്ധനകളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അവരോട് *قد بايعتكم على ذلك* (തന്നോട് അപ്രകാരം ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ നടത്തി) എന്ന് പറയുകയല്ലാതെ, സ്ത്രീകൾക്ക് കൈ കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് ആഇശഃ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.) ഞങ്ങൾക്ക് കൈ തരാത്തതെന്നാണെന്ന് സ്ത്രീകൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഞാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് കൈകൊടുക്കുന്നതല്ല' എന്ന് നബിﷺ പറയുകയും ചെയ്തു. (അ) സുറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സംസാരവിഷയമായിരുന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് വീണ്ടും ഒന്ന് ചുരുക്കി ആവർത്തിച്ചുണർത്തിക്കൊണ്ട് ഈ സുറത്ത് സമാപിക്കുന്നു:-

﴿13﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹു കോപിച്ചിട്ടുള്ള ജനതയോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്. കബറുകളിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
 غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَیْسُوا مِن
 الْآخِرَةِ كَمَا يَیْسَ الْكُفَّارُ مِن
 أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ *يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا* നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്, സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തരുത് *قَوْمًا* ഒരു ജനതയോട് *غَضِبَ اللَّهُ* അല്ലാഹു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു *عَلَيْهِمْ* അവരുടെമേൽ *قَدْ يَیْسُوا* തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, *مِنَ الْآخِرَةِ* പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് *كَمَا يَیْسَ الْكُفَّارُ* അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ *مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ* കബറുകളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി, കബറിന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട

അല്ലാഹു 'കോപിച്ച ജനത' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശാപത്തിനും പാത്രമായ എല്ലാ അവിശ്വാസികളും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. കൂർആനിൽ യഹൂദികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യഹൂദികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് അവസാന വാക്യത്തിന്റെ സാരം ഈ രണ്ടിലൊരുപ്രകാരമായിരിക്കാം:

(1) ആ അവിശ്വാസികൾ കബ്റിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതായത് മരിച്ചു മണ്ണടഞ്ഞുപോയവരെ തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കില്ലാത്തതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ച് വല്ല ഗുണവും ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും അവർക്കില്ല. പരലോകത്തിലും മരണാനന്തര സംഭവങ്ങളിലും അവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലല്ലോ.

(2) കബ്റുകളിലുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികൾ ആശ മുറിഞ്ഞവരാണെന്നതുപോലെ, യഹൂദികൾ പരലോകഗുണത്തിലും ആശ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. യഹൂദികൾ പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങൾ നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിയാം എന്ന് താൽപര്യം.

ആ വാക്യത്തിന് ഇങ്ങനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: കബ്റിന്റെ ആൾക്കാരിൽപ്പെട്ട അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ, ആ ജനത- അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് വിധേയരായ ജനത- പരലോകത്തെസംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചു കബ്റുകളിൽകിടക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പരലോകത്ത് നന്മ ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ മരണപ്പെട്ട അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും ആ പ്രതീക്ഷക്ക് അവകാശമില്ല എന്ന് സാരം. من (മിൻ) എന്ന അവ്യയത്തിന് ‘സംബന്ധിച്ച്’ എന്നും ‘ഇൽനിന്ന്’ എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായത്. ഇതനുസരിച്ച് أصحاب القبور كما يبئس الكفار من أصحاب القبور എന്ന വാക്യത്തിന് ‘കബ്റിലെ ആൾക്കാരിൽനിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ’ എന്നും, ആദ്യം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ‘അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ’ എന്നും വിവർത്തനം നൽകാവുന്നതാണ്. ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

والله أعلم

اللهم لك الحمد والمنة والفضل